

به نام خدا

پروژه پنجم درس سیگنال‌ها و سیستم‌ها

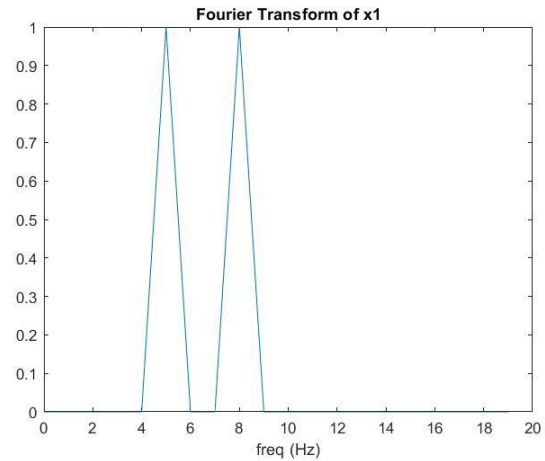
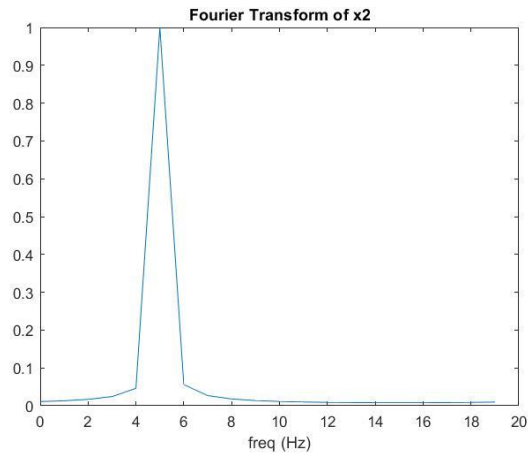
فاطمه‌زهرا برومندنیا-۸۱۰۱۰۰۰۹۴

بخش اول

(۰-۱)

هنگامی که فرکانس‌های تابع‌نمایی را به ترتیب برابر با ۵ و ۸ در نظر می‌گیریم، دو پیک به وضوح در فرکانس‌های ۵ و ۸ مشاهده می‌شود. اما وقتی که این مقادیر را به ترتیب ۵ و ۵.۱ در نظر گرفته شده، به دلیل اینکه تفاوت بین آنها کمتر از مقدار رزولوشن فرکانس، به عبارت دیگر ۱ هرتز است، فقط یک پیک با کمی نویز خواهیم دید.

```
Variables - Threshold_arr
1 - fs = 20;
2 - t_start = 0;
3 - t_end = 1;
4 - ts = 1 / fs;
5 - t = t_start:ts:t_end - ts;
6 - N = length(t);
7 - f = 0:(fs / N):((N - 1) * fs / N);
8 - x1 = exp(1j * 2 * pi * 5 * t) + exp(1j * 2 * pi * 8 * t);
9 - figure
10 - plot(f, abs(fft(x1)) / max(abs(fft(x1))))
11 - xlabel('freq (Hz)')
12 - title('Fourier Transform of x1')
13
14
15 - x2 = exp(1j * 2 * pi * 5 * t) + exp(1j * 2 * pi * 5.1 * t);
16 - figure
17 - plot(f, abs(fft(x2)) / max(abs(fft(x2))))
18 - xlabel('freq (Hz)')
19 - title('Fourier Transform of x2')
20
```


١-١ الف و ٢-١ الف

```

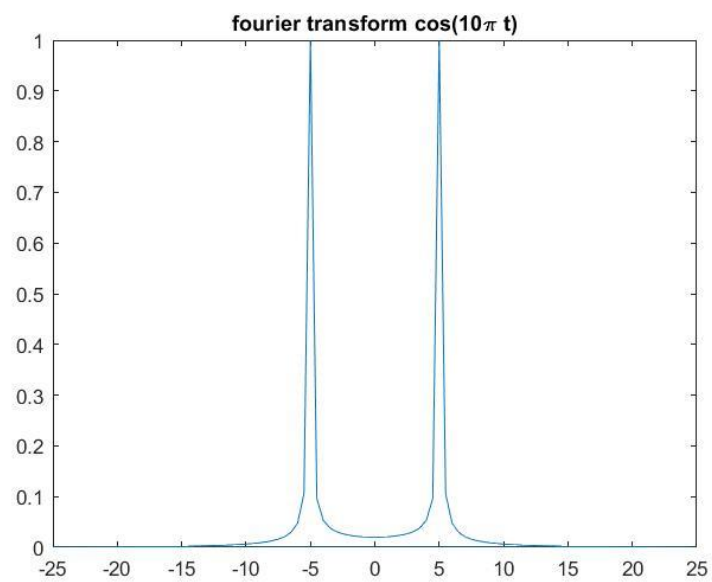
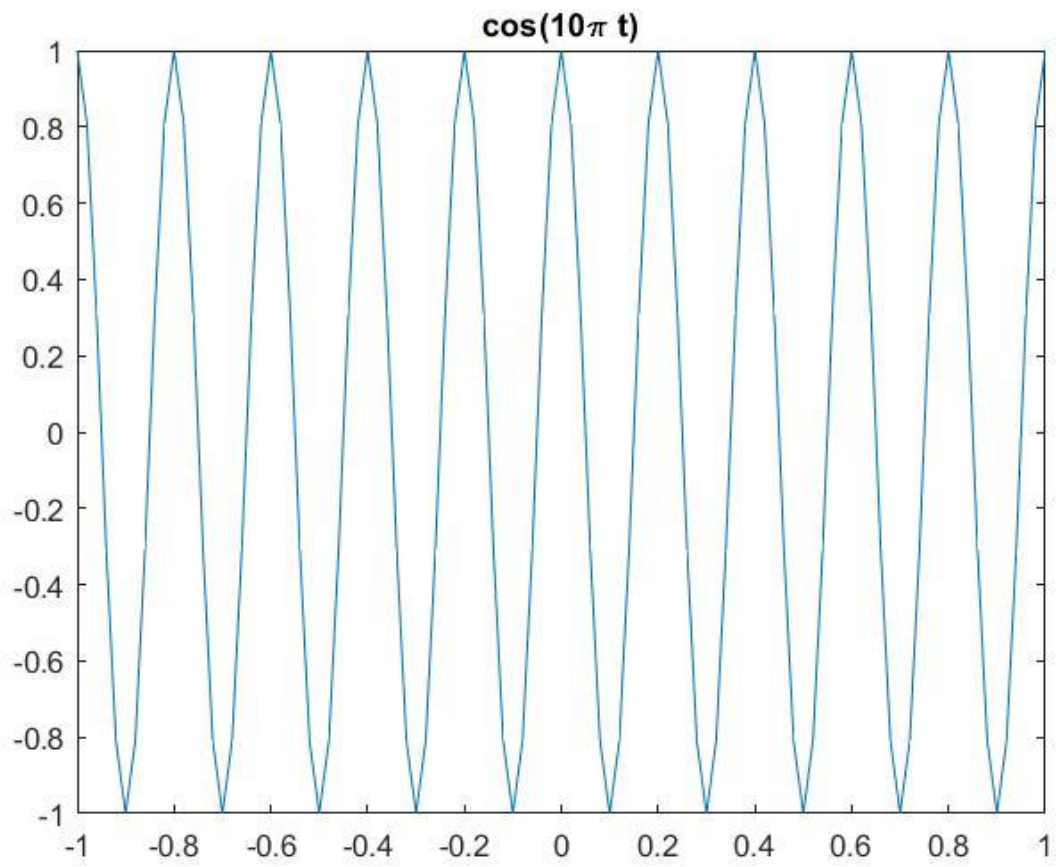
Editor - p1_1.m
1 - clc,close all
2 - fs=50;
3
4 - tstart=-1;
5 - tend=1;
6 - T=tend-tstart;
7 - N=T*fs;
8 - t=tstart:1/fs:tend;
9 - x1=cos(10*pi*t);
10
11 - plot(t,x1);
12
13 - figure
14
15 - y=fftshift(fft(x1));
16 - F=y/max(abs(y));
17
18 - f=(-fs/2):(fs/N):(fs/2)-(fs/N)
19 - f=[f f(1)]
20 - plot(f,abs(F));
21
22

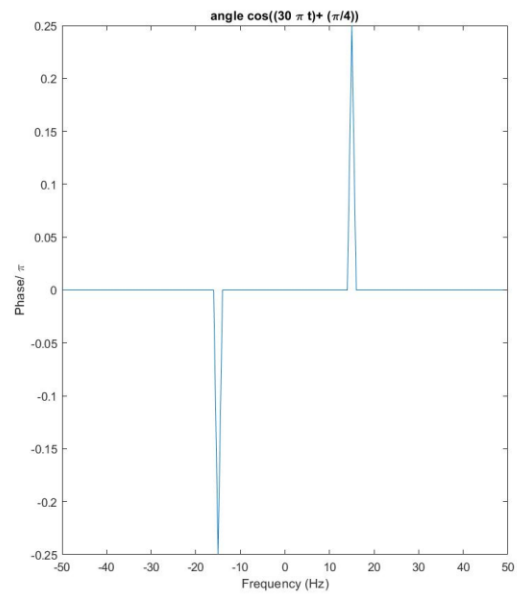
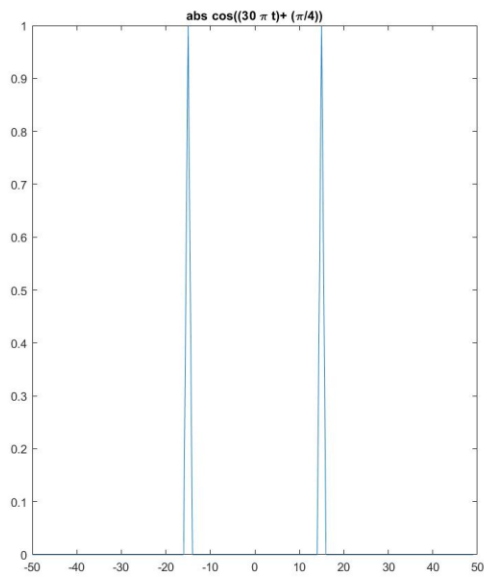
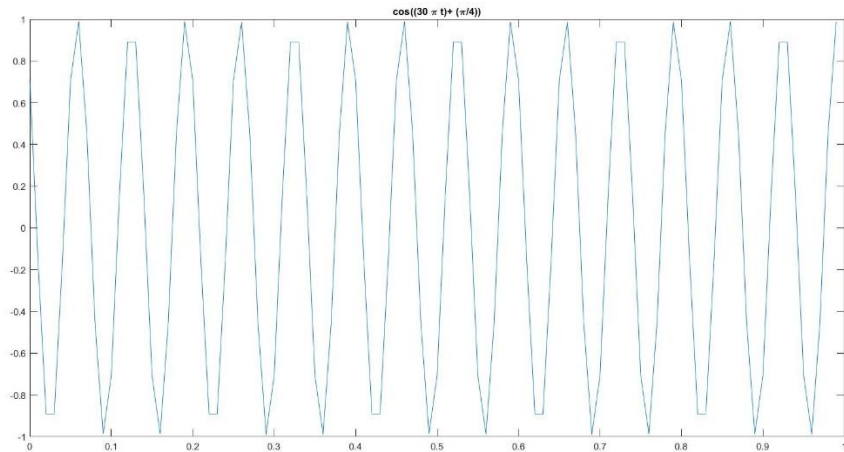
```

```

Editor - p1_2.m
2 - fs = 100;
3 - t_start = 0;
4 - t_end = 1;
5 - ts = 1 / fs;
6 - t = t_start:ts:t_end - ts;
7 - N = length(t);
8 - f = (-fs / 2):(fs / N):(fs / 2 - fs / N);
9 - x1=cos((30*pi*t)+(pi/4));
10
11 - plot(t,x1);
12
13 - figure
14
15 - y=fftshift(fft(x1));
16 - F=y/max(abs(y));
17
18 - subplot(1,2,1);
19 - plot(f,abs(F));
20 - title('abs');
21 - subplot(1,2,2);
22
23 - tol=1e-6;
24 - F(abs(F)<tol)=0;
25 - theta = angle(F);
26 - plot(f,theta/pi);
27 - title('angle');
28 - xlabel('Frequency (Hz)');
29 - ylabel('Phase/ \pi');
30
31

```


۱-۱-ج) تبدیل فوریه تابع کسینوسی با فرکانس f_0 به صورت زیر است:

$$X(f) = \frac{1}{2} [\delta(f - f_0) + \delta(f + f_0)]$$

حالا، اگر تابع $x(t) = \cos(2\pi f_0 t)$ خود را به صورت $x(t)$ تعریف کنیم، تبدیل فوریه آن به صورت زیر خواهد بود:

$$X(f) = \frac{1}{2} [\delta(f - f_0) + \delta(f + f_0)]$$

از طرفی نمودارها به جای اینکه بر اساس ω رسم شده باشند، بر حسب f رسم شده‌اند. در نتیجه باید این

تغییر متغیر را نیز لحاظ کنیم:

$$\omega = 2\pi f \rightarrow \mathcal{F}\{\cos(10\pi t)\} = \delta(f - 5) + \delta(f + 5)$$

در این کد، یک سیگنال کسینوسی با فرکانس $f_0 = 5$ هرتز ایجاد شده. با توجه به تبدیل فوریه کسینوسی که توضیح داده شد، انتظار داریم در

نمودار خروجی، دو نقطه با فرکانس مثبت و منفی حول $f_0 = 5$ هرتز داشته باشیم.

(ج-۲-۱)

تبدیل فونیه تابع $\cos(\omega_0 t + t_0)$

$$\mathcal{F}\{\cos(\omega_0 t + t_0)\} = \frac{1}{2} \left(e^{-j\omega_0 t_0} \delta(\omega + \omega_0) + e^{j\omega_0 t_0} \delta(\omega - \omega_0) \right)$$

استفاده از تبدیل فونیه $\cos$ و

خاصیت shift

مبنی تبدیل فونیه $\cos(\omega_0 t + t_0)$ برابر است با:

$$\mathcal{F}\{\cos(\omega_0 t + t_0)\} = \frac{1}{2} \left(e^{-j\omega_0 t_0} \delta(\omega + \omega_0) + e^{j\omega_0 t_0} \delta(\omega - \omega_0) \right)$$

تغییر متغیر $\omega = 2\pi f$ و نرمالایز کردن تابع با تقسیم بر $\max$ این کار را کردیم. پایین میباید ω را در نظر بگیریم.

$$\mathcal{F}_\omega\{\cos(\omega_0 t + t_0)\} = e^{-j\omega_0 t_0} \delta(f + 15) + e^{j\omega_0 t_0} \delta(f - 15)$$

باز هم: $\omega_0 = 100 \text{ Hz}$ و نرمالایز کردن

$$\rightarrow e^{-j\omega_0 t_0} \delta(f - 15) + e^{j\omega_0 t_0} \delta(f - 15)$$

انواع تابع $e^{j\omega_0 t_0}$ ← ۱. پایین اندازه شین فونیه برابر با متضاد تابع فونیه در نقطه فونیه است. یعنی فونیه

سی از نرمالایز کردن در نمودار اندازه تبدیل فونیه یک فونیه در نقطه ۱۵ و یک فونیه در نقطه ۸۵ عدد داریم.

ما $e^{j\omega_0 t_0} = 1$ سی داریم.

$$\angle(\quad) = -\frac{\omega_0}{2\pi} (f - 15) + \frac{\omega_0}{2\pi} (f - 15)$$

محاسبه فاز را هم تقسیم بر 2π کردیم. مبنی فونیه در نقطه ۱۵ یک فونیه (اندازه $\frac{1}{2}$ در نقطه ۸۵ یک فونیه، اندازه $\frac{1}{2}$ داریم.

بخش دوم

۱-۲ و ۲-۲)

```
Editor - p2.m
1 - clear, close all
2 - Alphabet='abcdefghijklmnopqrstuvwxyz .,!"';
3
4 - numChar=length(Alphabet);
5 - mapset=cell(2,numChar);
6 - for i=1:numChar
7 -     mapset{1,i}=Alphabet(i);
8 -     mapset{2,i}=dec2bin(i-1,5);
9 - end
10 - msg='signal';
11 - bitRate=5;
12 - outSig=coding_freq(msg,mapset,bitRate);
13 - figure
14 - plot(1:length(outSig),outSig);
15 - title1=sprintf('bitrate=%d', bitRate);
16 - title(title1);
17 - decodedMsg=decoding_freq(outSig,mapset,bitRate);
18
```

۲-۳) این تابع ابتدا ایندکس‌های مربوط به هر کاراکتر را در `mapset` پیدا می‌کند و آنها را در `idx` ذخیره می‌کند. سپس پیام را به صورت دودویی در `binMsg` ذخیره می‌کند.

سپس، تعداد نمونه‌های سیگنال را با استفاده از `fs` (فرکانس نمونه‌برداری) و `Ton` (مدت زمان سیگنال) تعیین می‌کند. سپس یک حلقه بر روی بیت‌های پیام ایجاد می‌کند و باید فرکانس متناظر با آن بیت/بیت‌ها را بسازیم، سپس سیگنال سینوسی را با استفاده از آن فرکانس تولید کنیم و به سیگنال تولیدی کانکت کنیم.

برای این کار، ابتدا بازه فرکانسی مثبت را، به تعداد عددهای مختلفی که با آن بیت‌ریت تولید می‌شود می‌شکنیم (bitrate^2)، متغیر `chunk1` به همین منظور تولید شده. این‌ها در دیکودکردن به عنوان آستانه تشخیص به کار می‌روند. حالا برای تخصیص فرکانس به هر عدد، از این بازه‌ها وسط‌شان را انتخاب کرده و اختصاص می‌دهیم، که هنگام اضافه‌شدن نویز اگر لب‌مرزی باشند تشخیص سخت می‌شود. به خاطر همین در متغیر `chunk2` نصف `chunk1` را نگه می‌داریم. حالا فرکانس متناظر با هر عدد، برابر می‌شود با آن عدد در `chunk1` به علاوه `chunk2`.

سیگنال نهایی با ادغام سیگنال‌های تولید شده در هر بیت در `Y` ساخته می‌شود.

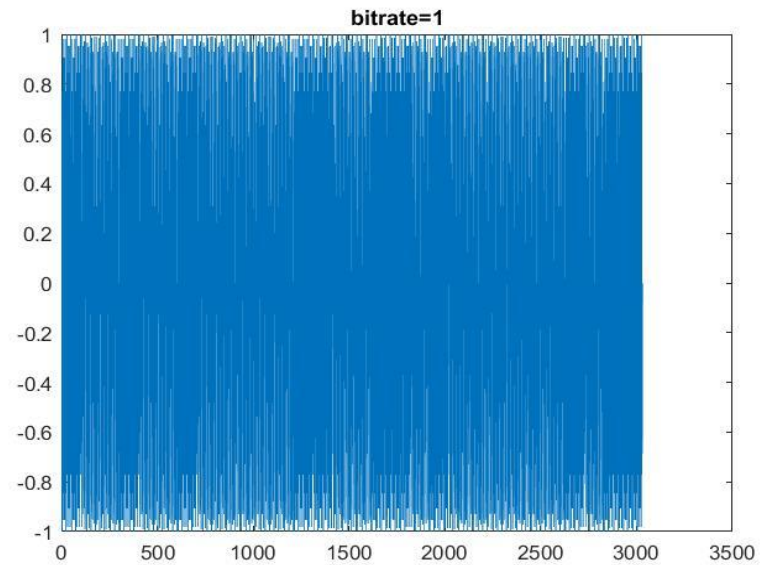
در نهایت، سیگنال نهایی در `signal` ذخیره می‌شود و به عنوان خروجی تابع برگردانده می‌شود.

← → ↶ ↷ 📁 G: ▸ Uni ▸ Uni5 ▸ Signal ▸ CA ▸ 5

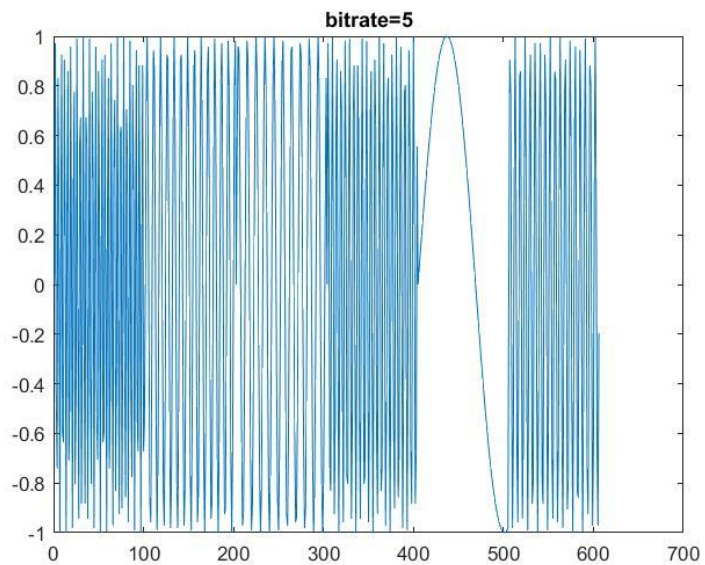
Variables - Threshold_arr

```
1
2 function signal=coding_freq(msg,mapset,bitrate)
3     idx=[]; Y=[];
4     for i=1:length(msg)
5         ch=msg(i);
6         idx=[idx, find(strcmp(ch,mapset(1,:))==1)];
7     end
8     binMsg=cell2mat(mapset(2,idx));
9     fs=100;
10    N=100;
11    T=1; Ts=1/fs; Ton=1;
12    t=0:Ts:Ton;
13    f=0:fs/N:(fs/2) - fs/N;
14    chunk1=length(f)/(2^bitrate);
15    chunk2=length(f)/((2^bitrate) * 2);
16    Threshold_arr=[];
17    for i=0:1:(2^bitrate)
18        Threshold_arr=[Threshold_arr chunk1*i];
19    end
20
21    for i=1:bitrate:length(binMsg)
22        fr=chunk1*bin2dec(binMsg(i:i+bitrate-1))+chunk2;
23        y=sin(2*pi*fr*t);
24        plot(1:length(y),y);
25        Y=[Y y];
26    end
27    Y;
28    plot(1:length(Y),Y);
29    signal=Y;
30 end
```

p0.m × p1_1.m × p1_2.m × p2.m × coding_freq.m × decoding_freq.m × Untitled.

نرخ بیت ۱

نرخ بیت 5

۲-۴) سیگنال، سیگنال ورودی است که باید رمزگشایی شود.

ابتدا در وکتور `threshold_arr` به نسبت بیت‌ریت داده شده آستانه تقسیم‌بندی بازه ۵۰ تا ۵۰ را می‌سازیم و ذخیره می‌کنیم. در فور لوپ اصلی این تابع، ابتدا پارت‌های یک ثانیه‌ای را از سیگنال جدا می‌کنیم تا روی آن‌ها عملیات دیکود انجام شود. بعد از تبدیل فوریه گرفتن روی آن پارت، چون

سیگنال ارسالی سیگنال سینوسی با فرکانس‌های مشخصی بوده، تبدیل فوریه آن در دو نقطه پیک خواهد زد که محل آن به ما نشان می‌دهد فرکانس کد شده چه بوده. بنابراین با کمک تابع `max` خود متلب، ایندکس‌هایی که در آن تبدیل فوریه پیک زده را پیدا می‌کنیم. حالا فقط مقدار مثبت را می‌خواهیم، به کمک تابع `find`، از آخر به اولین نتیجه‌ای که رسیده‌ایم و مکس بوده است را برداشته‌ایم تا فرکانس مثبتی که در آن پیک خورده را پیدا کنیم. حالا باید این فرکانس به دست آمده، که نامش `found_freq` است را با مقادیر `Threshold_arr` بسنجیم تا ببینیم بین کدام بازه‌ها قرار می‌گیرد و آن‌گاه نتیجه را، به عنوان بیت نتیجه‌شده از آن سیگنال، به رشته `binMsg` کانکت کنیم.

پس از پایان حلقه، طول رشته `binMsg` به ۵ تقسیم شده و حروف معادل آن محاسبه می‌شود. با استفاده از تابع `find`، شاخص نماد متناظر در آرایه `mapset` بر اساس مقایسه با ردیف دوم آرایه به دست می‌آید.

در نهایت، با ادغام مقادیر متناظر از ردیف اول آرایه `mapset`، پیام رمزگشایی شده به متغیر `msg` اختصاص داده می‌شود.

به طور خلاصه، این کد با استفاده از الگوی مطابقت الگو و کورلیشن، سیگنال را رمزگشایی کرده و پیام رمزگشایی شده را بر اساس مجموعه نگاشت بازمی‌گرداند.

```
Editor - decoding_amp.m
1 function msg=decoding_amp(signal,mapset,bitrate)
2     Fs=100;
3     Ts=1/Fs;
4     Ton=1;
5     chunk = round(Ton * Fs);
6     t=0:Ts:Ton;
7
8     binMsg='';
9     threshold = 2*(2^bitrate-1);
10
11     fraction_arr=[];
12     for i=0:1:(2^bitrate-1)
13         fraction=i/(2^bitrate-1);
14         fraction_arr = [fraction_arr fraction];
15     end
16
17     for i = 1:chunk:(length(signal) - chunk)
18         sig_part = signal(i:i+chunk-1);
19
20         template = 2*sin(2*pi*t);
21         correlation = max(0.01*xcorr(sig_part, template));
22         m=abs(fraction_arr - correlation);
23         [u, idx] = min(abs(fraction_arr - correlation));
24
25         if threshold > u
26             binMsg=strcat(binMsg,dec2bin(idx-1,bitrate));
27         else
28             binMsg=strcat(binMsg,'?');
29         end
30     end
```

۶-۲) برای هر دو نرخ درست تشخیص داده شد. در تصاویر زیر خروجی هرکدام آمده است:

```

33 %%%%%%%%%%%%%%% part 2-5
34
35 -   bitRate=1;
36 -   coef=sqrt(0.0001);
37 -   outSig=coding_freq(msg,mapset,bitRate);
38 -   noise=coef*randn(1,length(outSig));
39 -   noisySig=noise+outSig;
40 -   plot(1:length(noisySig),noisySig);
41 -   decodedNoisyMsg1=decoding_freq(noisySig,mapset,bitRate)
42

```

Command Window

```

decodedNoisyMsg1 =

    'signal'

```

نرخ بیت ۱

```

33 %%%%%%%%%%%%%%% part 2-5
34
35 -   bitRate=5;
36 -   coef=sqrt(0.0001);
37 -   outSig=coding_freq(msg,mapset,bitRate);
38 -   noise=coef*randn(1,length(outSig));
39 -   noisySig=noise+outSig;
40 -   plot(1:length(noisySig),noisySig);
41 -   decodedNoisyMsg1=decoding_freq(noisySig,mapset,bitRate)
42

```

Command Window

```

decodedNoisyMsg1 =

    'signal'

```

نرخ بیت 5

۲-۶) طبق جدول گزارش زیر، به ترتیب بیت‌ریت ۵ و سپس ۱ مقاوم بودند. نه نتایج با آنچه در مقدمه گفته شد همخوانی ندارد،

واریانس/بیت ریت	بیت ریت ۱	بیت ریت ۵
۰.۰۰۱	صحیح	صحیح
۰.۰۱	صحیح	صحیح

۱.۵	صحیح	صحیح
1.7	غلط	صحیح
1.9	غلط	صحیح
2.1	غلط	غلط

۷-۲) برای بیت ریت پنج، تقریباً تا ۱.۹ مقاوم بود و پس از آن نتیجه غلط داد. برای بیت ریت ۱، تا ۱.۷ مقاوم بود و پس از آن با ۱.۸ نتیجه غلط داد. به علت رندوم بودن نویز این موضوع کمی غیرقابل پیش بینی است.

(۹-۲)

در کدگذاری فرکانسی، نرخ نمونه برداری (fs) و پهنای باند مصرفی (بازه فرکانسی مورد استفاده) دو پارامتر مهم هستند. این دو پارامتر به طور مستقیم با یکدیگر در ارتباط هستند. اگر نرخ نمونه برداری افزایش داده شود و پهنای باند مصرفی ثابت بماند، این به معنای افزایش تعداد نمونه‌ها در یک دوره زمانی است که می‌تواند به افزایش دقت در بازسازی سیگنال منجر شود. حالا سناریوهای زیر بررسی می‌شود:

۱. *****افزایش نرخ نمونه برداری (fs):***** افزایش نرخ نمونه برداری به وضوح می‌تواند کیفیت بازسازی سیگنال را بهبود بخشد، زیرا اطلاعات بیشتری در دسترس قرار می‌گیرد و جزئیات دقیق‌تری از سیگنال را تشخیص می‌دهد. این امکان داده می‌شود که سیگنال‌های با فرکانس‌های بالا و جزئیات کوچک‌تر را نیز نمونه برداری کنید.

۲. *****حفظ پهنای باند مصرفی:***** اگر پهنای باند مصرفی ثابت بماند، به این معنی است که فرکانس نمونه برداری بیشتر برای بازسازی سیگنال استفاده می‌شود اما اطلاعات بیشتری در مورد فرکانس‌های بالا به دست نمی‌آید. این می‌تواند باعث شود که برخی از جزئیات فرکانسی از دست رفته و نتیجه نهایی کیفیت کمتری داشته باشد.

پس در مورد نویز، افزایش نرخ نمونه برداری به طور کلی می‌تواند به مقاومت بیشتر در برابر نویز منجر شود.